

מסכת יומא

פרק ב

א. בראשונה כל מי שרצו לתרם את המזבח, תורם. ובזמן שעון
מרביז, רצין ועולין בכבש, וכל קודם לכן אמר חברו בארכע אמתות
זכה. ואם היו שניהם שוין, המנחה אומר להם האכיפה. ומה הן
מוסיאין, אחת או שתיים, ואין מוסיאין אגדל במקדש:

ב. מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש, ודוחף אחד מכאן
את חברו, ונפל ונשברה רגלו. וכיון שראו בית דין שנבאיין לידי
סנה, התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפיס. ארבעה
פיסות היו שם, וזה הפיס הראשון:

ג. הפיס השני, מי שוחט, מי זורק, מי מדשן מזבח הפנימי, ומי
מדשן את המנורה, מי מעלה אברים לכבש, בראש וברגלי, ושתפי
הידים, העוז וברגלי, החזה והאגרה, ושתפי הדרגות, והקרבים,
והסלת, והחכתי, וכיון. שלשה עשר כהנים זכו בו. אמר בון עזאי
לפניהם רבי עקיבא משולם רבי יהושע, דרך הלוכו היה קרב:

ד. הַפִּיס הַשְׁלִישִׁי, חֲדָשִׁים לְקֹטֶרֶת בָּאוּ וְהַפִּיסוּ. וְהַרְבִּיעִי, חֲדָשִׁים

עִם יְשָׁנִים, מֵי מַעַלָּה אֲבָרִים מִן הַכְּבָשׂ וְלִמְזֻבָּחַ:

ה. תָּמִיד קָרֵב בְּתִשְׁעָה, בְּעָשָׂרָה, בְּאַחַד עָשָׂר, בְּשָׁנִים עָשָׂר, לֹא
פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר. כִּיצְדָּק. עַצְמוֹ בְּתִשְׁעָה. בְּחָג, בַּיד אַחַד צְלָוָחִית שֶׁל
מִים, הָרִי כָּאן עָשָׂרָה. בֵּין הַעֲרָבִים, בְּאַחַד עָשָׂר, הוּא עַצְמוֹ
בְּתִשְׁעָה, וְשָׁנִים בַּיּוֹם שְׁנִי גּוֹיִרִי עַצְים. וּבְשָׁבֵת בְּאַחַד עָשָׂר, הוּא
עַצְמוֹ בְּתִשְׁעָה, וְשָׁנִים בַּיּוֹם שְׁנִי בְּזִיכִי לְבּוֹנָה שֶׁל לְקָם הַפִּנִּים.
וּבְשָׁבֵת שְׁבָתוֹךְ הָחָג, בַּיד אַחַד צְלָוָחִית שֶׁל מִים:

ו. אִיל קָרֵב בְּאַחַד עָשָׂר, הַכְּבָשָׂר בְּחִמְשָׁה, הַקָּרְבִּים וְהַסְּלָתָה וְהַיּוֹן
בְּשָׁנִים שָׁנִים:

ז. פָּר קָרֵב בְּעָשָׂרִים וְאֶרְבָּעָה, הַרְאָשׁ וְהַרגָּל, הַרְאָשׁ בְּאַחַד, וְהַרגָּל
בְּשָׁנִים. הַעֲקָז וְהַרגָּל, הַעֲקָז בְּשָׁנִים, וְהַרגָּל בְּשָׁנִים. הַחַזָּה וְהַגָּרָה,
הַחַזָּה בְּאַחַד, וְהַגָּרָה בְּשָׁלַשָּׁה. שְׁתִּי יְקִים בְּשָׁנִים. שְׁתִּי דְּפָנוֹת
בְּשָׁנִים. הַקָּרְבִּים וְהַסְּלָתָה וְהַיּוֹן בְּשָׁלַשָּׁה שֶׁל שָׁלַשָּׁה. בְּפֶה לְבָרִים
אָמוֹרִים, בְּקָרְבָּנוֹת צָבוֹר. אָכְל בְּקָרְבּוֹ יְחִיד, אִם רָצָה לְהַקָּרֵיב,
מַקְרֵיב. הַפְּשִׁיטָן וְגַתְוִיחָן שֶׁל אַלְוִ זַאֲלִוִ שְׁוִינִין:

